

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Pedagogická fakulta

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: TEREZA ŠKRLANTOVÁ

Studijní obor: PSYCHOLOGIE

Vedoucí recenzent* bakalářské práce: Mgr. Jana Kouřilová

Katedra: KPE

Název bakalářské práce: Učit se být

Cíl práce a jeho naplnění: Cíle BP jsou dobře stanoveny, autorka v závěru práce dospívá k odpovědím na výzkumné otázky kvalitativní studie, nicméně je trochu nejasné, jak k těmu odpovědím dospěla (viz níže).

Struktura práce: Struktura práce je trochu problematická. V teoretické části autorka zmiňuje různé teorie vztažené k sebepojetí, pak přechází ke kutikulárním dokumentům a možnostem rozvíjení sebepojetí. Toto vše je ale zvláštním způsobem propojeno, resp. někdy nepropojeno a neprovázáno. Stálo by zato též v této pasáži zmínit, jak učitelé vnímají sebepojetí žáků – tímto se pak autorka zabývá v praktické části, ale teoretický základ k tomu neposkytuje.

Práce s literaturou: Seznam použité literatury není příliš bohatý. Práci by jistě prospělo více aktuálních zdrojů zaměřených na studium sebepojetí. Takto autorka zůstává pouze u zcela běžných učebnicových zdrojů. Samotná práce s literaturou (citace apod.) je adekvátní.

Vybavení práce (data, tabulky, grafy, přílohy): Práce neobsahuje žádné obrázky, tabulky apod. Na jednu stranu je to pochopitelné, neboť se jedná o kvalitativní studii, na druhou stranu by BP podobné vybavení jistě prospělo a učinilo by ji vizuálně zajímavější a tím i čitelnější.

Přínosy bakalářské práce: Za přínos BP považuji originální přístup ke zkoumání pohledu na sebepojetí (byť nakonec ne zcela naplněný či vytěžený), včetně samotného obrácení pozornosti ke sledování sebepojetí dětí a jeho souvislostí se školním prostředím.

Formální stránka: Běžná. Objevují se drobné „chyby“ – např. čísla stránek u příloh. Také není jasné, proč je v příloze na s. 58. (osnova rozhovoru) část textu červená – patrně se jedná o glosy vedoucí práce v průběhu zpracování BP, tedy nikoliv o definitivní text.

Jazyková stránka: Běžná; někdy se zdají být autorčiny formulace trochu neobratné, zjednodušující či naivní.

Další hodnocení:

Za nejslabší stránku BP považuji metodologické aspekty. Přitom samotný nápad: dát učitelkám text o sebepojetí a následně si o tom „povídат“ je zajímavý. V podstatě není jasné, podle jakých kriterií autorka hodnotila jak rozhovory s učitelkami, tak svá pozorování (tato kriteria však autorka na s. 28 zmiňuje, čili nějaká asi měla; osnovu rozhovoru a pozorování uvedenou v příloze nepovažuje za kriteria). Hodnocení autorky je tedy značně neprůhledné a natolik „kvalitativní“, že může až hraničit s dojmologií. Dostatečnou omluvou v tomto směru není ani fakt, že sebepojetí je entita obtížně zkoumatelná a ohrazenitelná.

Rovněž mi není jasné, v čem autorka ve své práci vnímá propojení s filosofií výchovy – toto může autorka mínit při obhajobě.

Další výhradu mám k tomu, že BP je vizuálně velmi nezajímavá: nic není vytučeně, zdůrazněno, přehledně strukturováno apod. Autorka jakoby v tomto směru nemyslela na čtenáře.

I přes tento kritický úhel pohledu však autorku chválím a její entuziasmus a „položení se“ do tématu (což je z práce cítit), včetně její vnímavosti, která doprovází popis jejích pozorování.

Práce **splňuje** základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: **velmi dobré**

Podpis vedoucího/recenzenta*bakalářské práce.....

Datum: 26. 5. 2011